

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

לא אבר מן החי
מכל שחיטה חלוקה
שלושה חלקים
אם כן :

לא חייב פירוק המלכות
שחיטה כלי יד
יד ש"ס נ סוף י"ב :

רע מ"ז
לא חייב פירוק המלכות
כ"ס סוף חלק קטן
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
כ"ס סוף חלק קטן
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

לא חייב פירוק המלכות
משה' י"ד ס' :

הואיל ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכויה. פ"ה שיכול להחזיקה בחיטות קטנות פחותות מכויה בעודה מפרכסת ולא היה נרדף לפרש כן אלא חפשו חיותה גדולה ובלבד שלא יהיו אברים דבשר מן החי לא מטמא כדלמך לקמן בפרקין (דף קמ"ה) ועל הגבלה הוא דלמך נרדף שישייר

וישמד על (עומאה) פחות מכויה. **ולהעמידה** על פחות מכויה. וא"ת השתא נמי

שופ לטמא עומאה חמורה כיון דליתו מלמך ליה עם חלי זה אחר מטמא כדלמך פ"ד שחיטה (כריתות דף כ"ה).

ו"ל דההם כבילה שמהה לגמרי מהי לירוף אבל הכא הואיל וסופו לטמא עומאה חמורה אחר שמתו שירפנה לכיה לא אמרי' רב' אמר חוקיה הכי.

דחוקיה לחוקיה כיחא ליה לאקשו' ח"ט' דהוי מלי לאקשו' בלוא הכי ממתקין דקמי' אבל לא עומאה כבילות לחוקיה דלמך מהה היא :

נחרה אין זה עומאה של כלום. היט נמי אין מטמאה עומאה חולקין דקמי' גבי שחט זה סימן אחד אלא משום דלא עשה זה דרך שחיטה נקט הוא לישאל כלומר נמרה ובהם פשוט דלן זה עומאה כלל כיון דלא עבד כלל דרך שחיטה :

ועובר סוככים שחטו בהמה טהורה לשראל. רבותא נקט דאפי' לשראל דבשחיטה חליא מילתא אבר הפרש ממנה כפרש מן החי :

אברי אמר אינה מללה כו'. וקטמא ככל דכי היה הוא לכל דבריה ולכן רובעיה חייב ומ"מ מטמא עומאה חולקין כיון דזה חכילה היא ובקונ' פירש משום דלחומר' ותימה א ספקא היא אחי' רובעיה חייב :

א

נדרה אין בה עומאה של כלום. **מפרה** ובא ישראל וגמרה כשרה מפרה ובין במקום שאין עושה אותה מפרה ובין במקום שאין עושה אותה מפרה **הירצה** שיאכל מבהמה קדם שחצא נפשה ונתן כושר פסולה. **שחיטה** ומלוח יפה ומרדיו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה ואוכלו **אחד** עובר סוככים ואחד ישראל מותרין בו' מסייע ליה לרב אדי בר אבין

דאמר רב אדי בר אבין א"ד יצחק בר אשיין הירצה שיבריא חותך כוית בשר מבית שחיטה ומלוח יפה יפה ומרדיו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה **אחד** עובר סוככים ואחד ישראל מותרים בו' **בשר** אעור שחה בה דהם בה **מדי** א"ל הווא סבא הכי א"ד יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי? אמר רב שמאל בר יצחק בדיקת סכין **ועל** מיניה רבי זירא מרב ששת סוף שחציל על הבלועין שבתוכה **א"ל** מטמאה עומאה חולקין ומצלת **א"ל** אינה מטמאה עומאה נבלות ולא תציל אמר אביי אינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה עומאה חולקין **הירבועה** חייב דהא אינה מטמאה עומאה נבלה : רבי יהודה אומר הארץ **וכו'** : אמר רב הונא **יהיא** שחטו, ואמר רב הונא **שני** חצאי יחיים שישנן על גבי העור, העור מבטלן, **אליבא**

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

שופה לטמא עומאה חמורה. אדם ובגדים אם יאכלנה הילך אינה לריבה הכשר דילפיך מורעים וטעמא ב' דמחשבה מוסר דסמא לאו לאכילה קיימא ובכפרים קיימין שאין גרועים לאכול עופות אבל בכרבים תגן (שקלים פ"ג משנה ג) דלן לרין מחשבה דסמא לאכילה עובדי סוככים עומאה : אמר חוקיה :

שופה לטמא עומאה חמורה? אמר חוקיה? **הואיל** ויכול לגוררה ולהעמידה על פחות מכויה **א"ל** ר' ירמיה לרבי זירא ובי אמר חוקיה הכי והא איתמר שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חוקיה אמר אינה לאברים ר' יוחנן אמר ישנה לאברים : **חוקיה** אמר אינה לאברים ממה היא רבי יוחנן אמר ישנה לאברים לא ממה היא? **א"ל** יצחה מכלל חיה, ולכלל ממה לא באת **נופא** שחט בה שנים או רוב שנים ועדיין היא מפרכסת חוקיה אמר אינה לאברים **יוחנן** אמר ישנה לאברים, אמר ר' אלעזר נקוט להא דר' יוחנן בידך דתני רב אשייא' כוותיה דתני רב אשייא' **ההיא** ששחט בהמה

ממאה לעובר סוככים : שחט בה שנים או רוב שנים ומפרכסת מ' מממאה עומאה חולקין אבל לא עומאה נבלות, אמר הפרש ממנה כפרש מן החי, ובשר הפרש ממנה כבשר הפרש מן הדור ואמר לבני נח ואפי' לארד שחצא נפשה. שחט בה אחד או רוב אחד אינה מטמאה עומאה חולקין **נדרה** אין בה עומאה של כלום. **ועובר** סוככים שחטו בהמה טהורה לישראל ומפרכסת מטמאה עומאה חולקין אבל לא עומאה נבלה, אמר הפרש ממנה כפרש מן החי ובשר הפרש ממנה כפרש מן הדור ואמר לבני נח ואפילו לארד שחצא נפשה, שחט בה אחד או רוב אחד אינה מטמאה עומאה חולקין **מפרה** ובא ישראל וגמרה כשרה מפרה ובין במקום שאין עושה אותה מפרה ובין במקום שאין עושה אותה מפרה **הירצה** שיאכל מבהמה קדם שחצא נפשה ונתן כושר פסולה. **שחיטה** ומלוח יפה ומרדיו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה ואוכלו **אחד** עובר סוככים ואחד ישראל מותרין בו' מסייע ליה לרב אדי בר אבין דאמר רב אדי בר אבין א"ד יצחק בר אשיין הירצה שיבריא חותך כוית בשר מבית שחיטה ומלוח יפה יפה ומרדיו יפה יפה וממתין לה עד שתצא נפשה **אחד** עובר סוככים ואחד ישראל מותרים בו' **בשר** אעור שחה בה דהם בה **מדי** א"ל הווא סבא הכי א"ד יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי? אמר רב שמאל בר יצחק בדיקת סכין **ועל** מיניה רבי זירא מרב ששת סוף שחציל על הבלועין שבתוכה **א"ל** מטמאה עומאה חולקין ומצלת **א"ל** אינה מטמאה עומאה נבלות ולא תציל אמר אביי אינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה עומאה חולקין **הירבועה** חייב דהא אינה מטמאה עומאה נבלה : רבי יהודה אומר הארץ **וכו'** : אמר רב הונא **יהיא** שחטו, ואמר רב הונא **שני** חצאי יחיים שישנן על גבי העור, העור מבטלן, **אליבא**

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

א

[מסכתא אבות דרבי]

הגות הב"ח
(6) ש"ד"ס סוף חלק
וכי חיה היא ופולח לא
דלמך :

מבני
א"ל הווא סבא הכי א"ד יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי? אמר רב שמאל בר יצחק בדיקת סכין ועל מיניה רבי זירא מרב ששת סוף שחציל על הבלועין שבתוכה א"ל מטמאה עומאה חולקין ומצלת א"ל אינה מטמאה עומאה נבלות ולא תציל אמר אביי אינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה עומאה חולקין הירבועה חייב דהא אינה מטמאה עומאה נבלה : רבי יהודה אומר הארץ וכו' : אמר רב הונא יהיא שחטו, ואמר רב הונא שני חצאי יחיים שישנן על גבי העור, העור מבטלן, אליבא

א"ל הווא סבא הכי א"ד יוחנן צריכה הכשר שחיטה כבהמה טהורה הכשר למאי? אמר רב שמאל בר יצחק בדיקת סכין ועל מיניה רבי זירא מרב ששת סוף שחציל על הבלועין שבתוכה א"ל מטמאה עומאה חולקין ומצלת א"ל אינה מטמאה עומאה נבלות ולא תציל אמר אביי אינה מצלת על הבלועים שבתוכה דהא מטמאה עומאה חולקין הירבועה חייב דהא אינה מטמאה עומאה נבלה : רבי יהודה אומר הארץ וכו' : אמר רב הונא יהיא שחטו, ואמר רב הונא שני חצאי יחיים שישנן על גבי העור, העור מבטלן, אליבא